

ת"פ 21197/12/22 - מדינת ישראל נגד פלוני (עציר) - בעצמו [הובא ע"י שב"ס]

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 21197-12-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשם פלוני (עציר) - בעצמו [הובא ע"י שב"ס]
ע"י ב"כ עוה"ד אלי גורליק

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, החל מחודש ספטמבר 2020 שהתה המתלוננת, בתו של הנאשם, במסגרות השמה חוץ ביתיות שונות בחסות הנוער, וזאת בין היתר על רקע אלימות כלפיה מצד בני משפחתה נוכח חשדם שהמתלוננת מתרועעת עם גברים.
- ביום 18.07.21 אמה של המתלוננת ו 4 אחיה חטפו אותה ממקום המסתור בו שהתה ואז החלו לחבול בה וניסו לרצוח אותה, בשל אירוע זה חלק מבני המשפחה נדונו למאסר בפועל.
- בשל כך, החלה המתלוננת לנדוד בין ישובים שונים בצפון הארץ מחשש לפגיעה בה על ידי הנאשם. כשבוע עובר לאירועים הרלוונטיים בכתב האישום, שוחח הנאשם עם המתלוננת בניסיון להניא אותה לחזור לבית, אך היא השיבה בשלילה.
- על רקע האמור לעיל, בתאריך 09.11.22 שלח הנאשם למתלוננת כ 16 הודעות קוליות מאיימות באמצעות תוכנת וואטסאפ, תוכן מפורט בכתב האישום.
3. ביום 22.02.23 הגיעו הצדדים להסדר דיוני, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. לבקשת ההגנה נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן לעניין העונש.
4. בתסקיר מיום 28.05.23 סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, בן 57 נשוי ואב ל 8 ילדים בגילאי 12 עד 28. טרם מעצרו התגורר לבדו בעיר באר שבע. הנאשם גדל בחברון במציאות חיים מורכבת ובשל כך פיתח אורח חיים שולי התמכרותי ואף ריצה בעבר מספר מאסרים בפועל. כיום אינו עובד באופן מסודר בשל מצבו הבריאותי,

מתקיים מקצבת ביטוח לאומי עבד, בעבר עבור מערכת הביטחון בשל כך עבר להתגורר בדרום הארץ.

הנאשם סובל ממצב בריאותי מורכב נוטל טיפול תרופתי, לדבריו במסגרת המאסר לא ניתן לו מענה רפואי בתחום בריאות הנפש.

הנאשם מסר שעושה שימוש בחומרים משני תודעה, החל לצרוך סמים ואלכוהול מגיל צעיר, בעקבות טראומה שעבר. הנאשם עבר מספר ניסיונות גמילה שכלו. בתקופת מעצרו הביע רצון להשתלב בקהילה סגורה למכורים.

בנוגע לעבירה הנדונה, קיבל הנאשם אחריות חלקית על מעשיו, הסביר שבשל תחושת עלבון שחש מיחסיה של בתו כלפיו על רקע ניסיונותיו לפשר בינה לבין בני משפחה אחרים. הנאשם שלל שהאיומים הושמעו כתגובה על מעצרו של בני המשפחה או כתגובה למעשיה שנתפסו בעיניו כפגיעה בכבוד המשפחה.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מפחית מחומרת מעשיו ומתקשה לבחון מעשיו באופן ביקורתי, כאשר מתאר האירועים באופן מצומצם בעודו חסר אמפתיה כלפי בתו, נפגעת העבירה.

שירות המבחן ציין שהיות ובעבר נקט הנאשם באלימות כלפי בני משפחה אחרים, נעשה ניסיון להעמיק עמו אודות דפוס זה, אך הנאשם נקט בגישה מצמצמת ומשטיחה כאשר תולה בעיותיו בהתמכרותו לסם.

שירות המבחן ציין שנעשה ניסיון ליצור קשר עם המתלוננת אך הוא לא צלח.

שירות המבחן התרשם שהנאשם גדל בנסיבות חיים מורכבות והתקשה לפתח אורח חיים נורמטיבי ומתפקד.

שירות המבחן בחן גורמי הסיכון תוך שציין אופי העבירה, תפיסתו לפיה בתו פגעה בכבודו ובכבוד המשפחה, לקיחת אחריות חלקית, דינמיקה המשפחתית הבעייתית וכן התרשמות שירות המבחן שהנאשם בעל דפוסי אלימות מושרשים וכן מחזיק בעמדות פטריארכליות ומחויבותו לעמדות אלו מהווה גורם המגביר סיכון להתנהלות אלימה כאשר חש שיש מישהו שמערער עמדות אלו. בנוסף ציין שירות המבחן שהליכים פליליים קודמים היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות באופן חלקי בלבד.

לצד זאת שקל שירות המבחן גורמי הסיכוי תוך שציין הצהרתו הפורמלית של הנאשם על רצונו לעבור טיפול וכן רצונו להביא לסיום הסכסוך המשפחתי.

לאור כל האמור העריך שירות המבחן שקיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות וזאת בשל עמדותיו של הנאשם בנוגע לשימוש באלימות כאמצעי לגיטימי לפתרון סכסוכים בתוך המשפחה לצד נאמנות לקודים תרבותיים התומכים בכך. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית אשר תציב גבולות ברורים.

טיעוני הצדדים

5. **ב"כ המאשימה**, הגישה טיעונים בכתב (ת/1) וגיליון הרשעות קודמות של הנאשם (ת/2), בנוסף טענה בעל פה וציינה נסיבות ביצוע העבירה והרקע לביצועה, אופי האיומים ותדירות האיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת שהיא בתו. לטענתה מדובר במקרה ייחודי נוכח הרקע המשפחתי האלים והסבוך שכן חלק מבני משפחתה של המתלוננת מרצים עונשי מאסר בפועל בין היתר בגין ניסיון לרצוח את המתלוננת, לפיכך, ב"כ המאשימה עתרה

לקביעת מתחם ענישה הנע בין 10 ל 24 חודשי מאסר בפועל והפנתה לפסיקה וחיידה כי קיים פער בין האירועים המתוארים בפסיקה לבין האירוע הנדון שהינו חמור וייחודי ולכן יש לעשות ההתאמות הנדרשות למקרה הנדון בעת קביעת מתחם הענישה במקרה זה.

ב"כ המאשימה, הדגישה שמדובר בנאשם בעל עבר פלילי, היא ציינה שמדובר בעבר פלילי ישן, אך אין להתעלם מכך שהנאשם הורשע בעבר בעבירות אלימות ואיומים. ריצה מספר מאסרים בפועל.

בנוגע לנאמר בתסקיר, ציינה ב"כ המאשימה, התרשמות שירות המבחן מהקושי של הנאשם לקחת אחריות, לעמדותיו של הנאשם בנוגע לפגיעה בכבודו ובכבוד המשפחה, דפוסי חשיבה התנהגות והתנהלות אלימים ומופנמים, מרוכז בעצמו ומתקשה לראות את האחר. שירות המבחן מדגיש שהסיכון להישנות העבירות בעניינו הוא גבוה ואינו בא בהמלצה טיפולית כלשהי אלא ממליץ על הטלת ענישה קונקרטיה ומרתיעה.

נוכח האמור, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם לו עתרה.

6. **ב"כ הנאשם**, התייחס תחילה למתחם הענישה לו עתרה המאשימה וטען שאין כל התאמה בין המתחם לו עתרה לבין הפסיקה שהגישה.

לאחר מכן התייחס לנסיבות ביצוע העבירה והדגיש שמדובר בעבירה שלא קדם לה תכנון כלשהו, לטענתו, לא קיים קשר ישיר בין האירוע הנדון לאירוע האחר בו מעורבים בני משפחה אחרים, ב"כ הנאשם ציין שבאותה עת, הנאשם לא התגורר בבית המשפחה והוא לא היה חלק מאותו אירוע. ב"כ הנאשם טען כי מחומר הראיות עולה שבוצע מעין קנטור או פרובוקציה מצדה של המתלוננת וכי היא זו אשר יצרה קשר עם הנאשם. ב"כ הנאשם ציין שהנאשם רצה להשיב המתלוננת לבית ושכל רצונו היה להביא לשלום בית, לדאוג לטובתה ולא להרע לה.

ב"כ הנאשם, ביקש להדגיש שמדובר בעבירת איומים בודדת הואיל וכל הודעות הטקסט נשלחו ביום אחד באמצעות הטלפון כאשר באותה העת הנאשם כלל לא ידע מקום הימצאותה של המתלוננת ולא היה ביכולתו לאתרה לפיכך מדובר באיומים בעלמא כאשר המתלוננת גם ידעה זאת. הנזק הנגרם והצפוי מצוי ברף הנמוך.

ב"כ הנאשם, הדגיש כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הוא ציין נסיבות חייו המורכבות המפורטות בתסקיר ומצבו הרפואי המורכב. הוא הדגיש כי הנאשם שילם מחיר כבד על תרומתו למדינה. הוא ציין שהנאשם החל בהליך טיפולי בין כותלי הכלא. בנוגע לעברו הפלילי, חידד שהרשעתו האחרונה הינה משנת 2014, מדובר בעבר שהתיישן. האירוע הנדון אינו מאפיין אורחות חייו כיום.

לאור כל האמור, עתר ב"כ הנאשם למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל וכי יש למקם עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם הוא ציין שהנאשם עצור מזה למעלה מחצי שנה ויש להסתפק בימי מעצרו.

דין

7. במקרה דנן כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו ההגנה על שלוות נפשו של אדם, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה שפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית. נוכח אופי האיומים, תדירות בה נשמעו האיומים, והרקע לביצוע העבירה.

לעניין החומרה בעבירת האיומים באופן כללי. ראה הנאמר ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג (3), 373, עמ' 378 (06.09.89), (פסקה 6): **"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלוות נפשו של הפרט (PERSON'S PEACE OF MIND) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין"**.

וכן ראה הנאמר ברע"פ 2038/04 **לם נגד מדינת ישראל ישראל** פ"ד ס (4) 96, עמ' 105 (4.1.16), (פסקה 7): **"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום"**.

10. יש לציין כי מדובר במעשה איומים בתוך המשפחה, הנאשם איים על בתו, מעשי איומים בתוך המשפחה, במיוחד של אב כלפי בתו, נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת ומחייבים ענישה מחמירה. יש לציין גם שהרקע לביצוע העבירה הינו פגיעה ב"כבוד המשפחה", כפי שנקבע בפסיקה, קיימת התייחסות מחמירה לביצוע עבירות אלימות כלפי נשים על רקע פגיעה ב"כבוד המשפחה" וזאת כדי להביע שאט הנפש מביצוע עבירות על רקע זה ומיגור תופעה זו, שאין לה כל מקום בחברה מתוקנת, ראה הנאמר בע"פ 7289/98 פאחורי נ' מדינת ישראל (29.06.00): **"יש להחיל על כל האוכלוסייה כולה נורמות ראויות למען שמירה על חייהם ושלמות גופם ונפשם של כולם, זרים וקרובים כאחד. יש לשרש את האלימות הנפשעת בתוך המשפחה, ולהגן על הקורבנות הפוטנציאליים. אחת הדרכים לכך היא ענישה חמורה המרתיעה את העברין ואחרים מלעבור עבירות של אלימות מכל סוג, גם כאשר הן מבוצעות על רקע של תפיסות מעוותות ודפוסי התנהגות פסולים, ביניהם רצח על רקע כבוד המשפחה שהוא אחד מהם ואולי החמור שביניהם"**

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7413/14 **דוד נגד מדינת ישראל** (17.11.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד בת זוגו לשעבר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל יחד עם הפעלת מאסר מותנה (סה"כ 8 חודשי מאסר בפועל). ערעורו של הנאשם התקבל ונקבע כי המאסר המותנה ירוצה בחופף. בית

המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם אינו חורג ממדיניות הענישה.

ב. ת"פ (רחובות) 60759-08-16 **מדינת ישראל נגד טרנה** (10.1.18): הנאשם הורשע בהתאם לפי הודאתו בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים שצורפו, במגוון עבירות שביצע הנאשם כלפי אמו. ביניהן עבירות של איומים, בכך שאמר לאמו שישרוף אותה ואת הבית, בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בגין האיומים, הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים והטיל על הנאשם בגין כלל האישומים, מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, ופיצויים.

ג. ת"פ (שלום רח') 5688-08-19 **מדינת ישראל נ' יגאל קומה** (18.12.19) : הנאשם הורשע על פי הודאתו במספר כתבי אישום מתוקנים בעבירת איומים כלפי אביו ובעבירת תקיפת בת זוג ואיומים כלפי בת זוגו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה נפרד לכל כתב אישום, בנוגע לאיומים כלפי אביו קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם בעל עבר פלילי קודם ולחובתו מאסר מותנה נדון ל 12 חודשי מאסר בפועל כמו כן הופעל מאסר מותנה חלקו בחופף וחלקו במצטבר.

ד. ת"פ (ב"ש) 15417-02-16 **מדינת ישראל נ' טרחובסקי** (29.3.16): הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בכתבי אישום מתוקנים שצורפו, בשתי עבירות של איומים בכך שאיימה בשתי הזדמנויות על אמה, כי תהרוג אותה, ואף עשתה זאת בנוכחות שוטרים; וכן בעבירה של היזק לרכוש, בכך ששברה חפצים שונים בבית אמה. ובעבירות של הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר. בית המשפט אישר ההסדר הדיוני בין הצדדים והטיל על הנאשמת 8 חודשים בפועל והפעיל בחופף מאסר על תנאי.

במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים: הנאשם, אביה של המתלוננת, יצר עימה קשר ושלחה לה הודעות רבות בעלות תוכן מאיים ואלימים, הנאשם לא חסך במילים קשות ומשפילות כלפי המתלוננת, בתו. לא ניתן להבחין מתוכן השיחות שרצונו של הנאשם להביא לקירוב בני המשפחה אלא להיפך, אין כל מילות נחמה או עידוד בהודעות ששלח. אומנם לא נגרם כל נזק פיזי למתלוננת אך ניכר כי במעשיו ביקש הנאשם לזרוע פחד ואימה במתלוננת אשר באותה עת הייתה שרויה במצב פגיע נוכח ניסיון הפגיעה בה מצד בני משפחה אחרים.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), ונוכח נסיבות כתב האישום, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר על תנאי ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; הנאשם בן 57. לחובתו עבר פלילי שהתיישן בתחום האלימות והרכוש, הנאשם מצוי במעצר במסגרת תיק זה החל מיום 03.12.22. אין ספק שהטלת מאסר בפועל תפגע בנאשם. במיוחד נוכח מצבו הרפואי המורכב עימו מתמודד.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; הנאשם הודה

חלקית במיוחס לו, הנאשם טען שכל רצונו היה להביא לפתרון הסכסוך המשפחתי, אולם כפי שציינתי לעיל לא מצאתי בעובדות כתב האישום ומאופי הדברים שנאמרו כי זו אכן הייתה כוונתו.

אציין שבתסקיר הביע הנאשם רצון להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות ובא כוחו ציין שהחל טיפול במסגרת כותלי הכלא, עניין זה יש לזקוף לזכותו של הנאשם.

בעניינו קיימת לטעמי חשיבות רבה, בהרתעת היחיד והרבים, בפרט. זאת נוכח הרקע לביצוע העבירות, יש להעביר מסר חד וברור כלפי אלו אשר נוהגים באלימות על רקע כבוד המשפחה, אנו כחברה מתוקנת מצווים להוקיע תופעה זו מקרבנו ולמגרה על ידי הטלת ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל.

באיזון בין השיקולים השונים, באתי למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני גבוה של המתחם ותוך שנתתי דעתי לכך שהנאשם מצוי במעצר למעלה מחצי שנה.

סוף דבר

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מתום ריצוי מאסרו עבירה בה הורשע או עבירה של אלימות.
- ג. הנאשם יצהיר בפני על התחייבות בסך של 3,000 ₪ לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מתום ריצוי מאסרו עבירה של איזמים או עבירה של אלימות (ההתחייבות תוצהר בפרוטוקול).

המזכירות תסגור את התיק.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ג, 25 יוני 2023, בהעדר הצדדים.